

Cauza C-179/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

23 martie 2021

Instanța de trimitere:

Bundesgerichtshof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

11 februarie 2021

Recurentă:

absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Intimat:

the-trading-company GmbH

Obiectul procedurii principale

Drept de interdicție în temeiul dreptului concurenței ca urmare a unor informații incomplete privind o garanție la oferta de bunuri pe internet

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Cererea de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE privește interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83/UE referitor la existența și întinderea obligațiilor de informare referitoare la o garanție din partea producătorului.

Întrebările preliminare

1) Simpla existență a unei garanții din partea producătorului este suficientă pentru a da naștere obligației de informare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83/UE?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: obligația de informare prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83/UE ia naștere prin simpla menționare, în oferta comerciantului, a unei garanții a producătorului sau aceasta ia naștere în cazul în care mențiunea este ușor perceptibilă pentru consumator? Există de asemenea o obligație de informare atunci când pentru consumator este ușor perceptibil faptul că comerciantul doar îi pune la dispoziție informațiile furnizate de producător cu privire la garanție?

3) Informațiile necesare în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83/UE, referitoare la existența și la condițiile unei garanții a producătorului, trebuie să conțină aceleași informații precum garanția prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO 1999, L 171 din 7 iulie 1999, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 05, p. 89) sau sunt suficiente mai puține informații?

Dispozițiile de drept al Uniunii Europene invocate

Articolul 169 TFUE;

Articolul 38 și articolul 52 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

Considerentele (4), (5) și (7), precum și articolul 2 punctul 14, articolul 4, articolul 5 alineatul (1) litera (e) și alineatul (3), precum și articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83;

Articolul 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44.

Dispozițiile naționale invocate

Articolele 3, 3a și 8 din Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Legea privind combaterea concurenței neloiale, denumită în continuare „UWG”);

Articolul 312a alineatul (2), articolul 312d alineatul (1) prima teză, articolul 434 alineatul (1) și articolul 479 alineatul 1 din Bürgerliches Gesetzbuch (Codul civil, denumit în continuare „BGB”);

Articolul 246 alineatul (1) punctul 5 și alineatul (2), precum și articolul 246a alineatul 1 paragraful (1) prima teză punctul 9 din Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (Legea de punere în aplicare a Codului civil, denumită în continuare „EGBGB”).

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Părțile se află în concurență pentru comercializarea de bricege prin intermediul comerțului online.
- 2 Recurenta-pârâtă (denumită în continuare „pârâta”) a oferit pe platforma de internet Amazon un briceag al producătorului elvețian Victorinox. Pagina ofertei Amazon nu conținea, ca atare, informații referitoare la o garanție acordată de pârâtă sau de un terț pentru briceagul oferit, însă conținea – la subtitlul „Informații tehnice suplimentare” – un link cu denumirea „Manualul de utilizare”. La accesarea acestui link, se deschidea un document, stocat pe un server al operatorului platformei internet Amazon, care reproducea o fișă de informare privind produsul, redactată și formulată textual de producătorul briceagului, care cuprindea două pagini. Pe a doua pagină a acestuia se găsea următoarea mențiune referitoare la așa-numita „garanție Victorinox”:

Garanția Victorinox acoperă, fără limitare în timp, orice defect material sau de fabricație (pentru componentele electronice, 2 ani). Daunele provocate de uzura normală sau de utilizarea necorespunzătoare nu sunt acoperite de garanție.
- 3 Intimata-reclamantă (denumită în continuare „reclamanta”) consideră că, procedând astfel, pârâta nu a furnizat suficiente informații cu privire la garanția acordată cu privire la briceag. Prin urmare, aceasta a inițiat o acțiune în încetare împotriva pârâtei.
- 4 Instanța de apel a admis acțiunea care fusese respinsă în primă instanță. Prin intermediul recursului declarat admisibil de instanța de apel, a cărui respingere este solicitată de reclamantă, pârâta urmărește să obțină confirmarea hotărârii pronunțate de Landgericht (Tribunalul Regional).

Prezentare succintă a motivelor trimiterii preliminare

- 5 Instanța de apel a considerat că acțiunea era întemeiată și a concluzionat că există un drept de interdicție în temeiul articolelor 8, 3 și 3a din UWG coroborate cu articolul 312d alineatul (1) prima teză din BGB și cu articolul 246a alineatul 1 paragraful (1) prima teză punctul 9 din EGBGB. Obligația de informare a vânzătorului este deja aplicabilă, potrivit sensului și finalității sale, atunci când oferta de bunuri conține – precum în speță – o indicație privind existența unei garanții, indiferent de forma acestei indicații.
- 6 Pentru soluționarea recursului, pendinte în fața instanței de trimitere, este important să se stabilească dacă există un drept al reclamantei de a solicita încetarea comportamentului contestat.
- 7 În acest scop, este necesar, mai întâi, ca pârâta să fie ținută de o obligație de informare în temeiul articolului 312d alineatul (1) prima teză din BGB coroborat cu articolul 246a alineatul 1 paragraful (1) prima teză punctul 9 din EGBGB.

- 8 Potrivit articolului 312d alineatul (1) prima teză din BGB, în cazul contractelor de vânzare la distanță, comerciantul este obligat să informeze consumatorul în conformitate cu articolul 246a din EGBGB. În temeiul articolului 246a alineatul 1 paragraful (1) prima teză punctul 9 din EGBGB, comerciantul este obligat să furnizeze consumatorului, dacă este cazul, informații cu privire la existența și la condițiile serviciului pentru clienți, a serviciilor de asistență după vânzare și a garanțiilor.
- 9 Dispozițiile menționate anterior transpun în dreptul german articolul 6 alineatul (1) litera (m) și alineatul (4) din Directiva 2011/83 și, prin urmare, trebuie să fie interpretate în conformitate cu această dispoziție. Astfel, în interpretarea dispozițiilor germane, trebuie să se ia în considerare faptul că Directiva 2011/83, potrivit articolului 4 din aceasta și considerentului (7) al acesteia, urmărește armonizarea deplină a aspectelor privind protecția consumatorilor reglementate de aceasta. În consecință, statelor membre nu le este permis să mențină sau să introducă dispoziții de drept mai stricte sau mai puțin stricte în acest domeniu.
- 10 Obligația de informare prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 există nu numai în privința unei garanții comerciale acordate de comerciant însuși, ci și atunci când garanția provine de la fabricantul produsului. Potrivit definiției prevăzute la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2011/83, „garanție comercială” înseamnă orice angajament din partea comerciantului sau a unui producător (denumit în continuare „garantul”) față de consumator, în plus față de obligațiile legale referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate din certificatul de garanție sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului. Prin urmare, garant poate fi nu numai comerciantul, ci și producătorul.
- 11 Răspunsul la întrebarea, controversată în jurisprudența și doctrina germane, dacă simpla existență a unei garanții din partea producătorului declanșează obligația de informare prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 depinde de semnificația sintagmei „acolo unde este cazul”, care figurează la [litera (m)] de la alineatul (1) al articolului 6 menționat.
- 12 Modul de redactare a articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 permite ambele interpretări, întrucât prin sintagma „acolo unde este cazul” s-ar putea înțelege fie „în cazul existenței unei garanții”, fie „în funcție de configurația ofertei comerciantului”.
- 13 Contextul normativ ar putea sugera că garanția trebuie menționată în oferta comerciantului.
- 14 Garanțiile sunt prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 în legătură cu serviciile de asistență după vânzare. Dat fiind că informații cu privire la serviciile de asistență după vânzare se furnizează numai atunci când

aceste servicii urmează să facă obiectul contractului sau dacă, în orice caz, acestea sunt propuse de vânzător drept prestații suplimentare cu plată la momentul încheierii contractului, ar putea fi necesar ca și garanțiile să fie menționate în ofertă.

- 15 În plus, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2011/83, obligațiile de informare ale comerciantului privesc, în principiu, numai circumstanțe direct legate de contract, cu excluderea raporturilor juridice dintre consumator și terți. Prin urmare, și articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 ar putea fi interpretat în mod restrictiv în sensul că comerciantul trebuie să asocieze contractului, cel puțin în mod implicit, serviciile de asistență după vânzare și garanțiile, de exemplu prin comunicarea acestora cu ocazia negocierii contractului sau prin menționarea în oferta sa de produse, sub orice formă, a existenței unei garanții.
- 16 Obiectivul normativ al articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 nu pledează în mod clar în favoarea uneia dintre cele două interpretări.
- 17 În favoarea tezei potrivit căreia simpla existență a unei garanții a producătorului este suficientă pledează faptul că, în conformitate cu articolul 1 din aceasta, interpretat în lumina considerentelor (4), (5) și (7) ale acesteia, Directiva 2011/83 are drept obiectiv asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, garantând informarea și siguranța acestora în tranzacțiile cu comercianții. În plus, protecția consumatorilor în politicile Uniunii este consacrată la articolul 169 TFUE și la articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Pe baza unor informații extinse, inclusiv transfrontaliere, consumatorul ar trebui să poată compara mai bine ofertele și evalua comparativ elementele pro și contra contractului, pentru a adopta ulterior o decizie bine gândită.
- 18 Pe de altă parte, protecția consumatorilor nu impune în mod imperativ ca un distribuitor să fie obligat să evoce împrejurări eventual favorabile cumpărătorului, precum o garanție a producătorului, pe care distribuitorul nu o poate valorifica pentru sine în cadrul concurenței.
- 19 În plus, în ceea ce privește interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83, trebuie să se țină seama de faptul că drepturile fundamentale ale comercianților nu trebuie să fie restrânse în mod disproporționat.
- 20 Potrivit considerentului (4) al Directivei 2011/83, trebuie să se asigure un echilibru corect între un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și competitivitatea întreprinderilor, respectând în același timp libertatea comerciantului de a desfășura o activitate comercială, garantată la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În conformitate cu articolul 52 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri ale libertății de a desfășura o activitate comercială în cazul în care acestea sunt

necesare și răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

- 21 În această privință, se prezumă, în favoarea comercianților, că un vânzător trebuie să rămână liber să verifice pe cont propriu dacă, în comunicarea cu clientul, garanția producătorului constituie un avantaj care merită efortul prezentării în cadrul ofertei și să propună bunul, în cadrul libertății contractuale, eventual fără referire la o garanție existentă a producătorului.
- 22 Or, dacă s-ar admite existența unei obligații de informare a vânzătorului atunci când producătorul bunului vândut furnizează o garanție, vânzătorul ar trebui – în parte, cu eforturi considerabile – să cerceteze, pentru fiecare produs vândut, dacă există o garanție a producătorului și, dacă este cazul, care sunt condițiile acesteia. Procedând astfel, ar trebui, de asemenea, să supravegheze în mod permanent eventualele modificări și să le includă în informațiile pe care le furnizează consumatorilor. În plus, în ceea ce privește, de exemplu, produsele alcătuite din diferite componente sau serviciile, pot exista concomitent chiar mai multe garanții ale producătorilor.
- 23 În plus, dacă informațiile sale privind garanția producătorului nu mai sunt actuale, vânzătorul ar fi expus unui risc important legat de responsabilitate. Existența unei garanții a producătorului ar constitui, în general, o caracteristică esențială a bunului vândut, în sensul articolului 434 alineatul (1) din BGB. Menționarea de către vânzător, în oferta sa, a unei garanții a producătorului care de fapt nu există, care nu mai există sau care nu mai există cu întinderea menționată constituie, în principiu, un viciu material în sensul articolului 434 alineatul (1) a doua teză punctul 2 și a treia teză din BGB.
- 24 Se obiectează că, în ceea ce privește garanția producătorului, comerciantul este obligat, în general, să informeze numai cu privire la o garanție suplimentară. O asemenea obligație de informare ar fi, așadar, încă practicabilă și nu ar suprasolicita în mod neechitabil comerciantul.
- 25 În continuare, în ceea ce privește interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83, trebuie arătat că problema obligației de informare care revine vânzătorului în ceea ce privește garanția producătorului se pune în același mod în privința contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu consumatori în comerțul desfășurat în magazine. Cu excepția achiziției de bunuri de necesitate cotidiană, consumatorul trebuie de asemenea informat cu privire la garanții, în conformitate cu regimul prevăzut la articolul 312a alineatul (2) din BGB coroborat cu articolul 246 alineatul (1) punctul 5 și alineatul (2) din EGBGB, care au ca scop transpunerea articolului 5 alineatul (1) litera (e) și alineatul (3) din Directiva 2011/83. În comerțul desfășurat în magazine, se pune *a fortiori* problema modului în care, cu un efort rezonabil, un comerciant cu amănuntul trebuie să informeze, la fiecare produs oferit, cu privire la diferitele condiții de garanție ale producătorilor.

- 26 În aceste condiții, instanța de trimitere tinde să interpreteze articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 în sensul că simpla existență a unei garanții a producătorului nu dă naștere, prin ea însăși, obligației de informare.
- 27 În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, se pune întrebarea dacă simpla menționare a unei garanții a producătorului în oferta comerciantului dă naștere obligației de informare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 sau dacă această obligație ia naștere în cazul în care mențiunea este ușor perceptibilă pentru consumator. De asemenea, se poate pune întrebarea dacă o obligație de informare există și atunci când este ușor perceptibil pentru consumator faptul că comerciantul doar îi pune la dispoziție informațiile furnizate de producător cu privire la garanție.
- 28 Potrivit jurisprudenței instanțelor de grad inferior de jurisdicție, în cazul în care comerciantul face publicitate utilizând o garanție a producătorului, acesta este ținut de o obligație de informare în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83.
- 29 În schimb, trebuie să se ridice problema dacă comerciantul este ținut de o asemenea obligație de informare chiar dacă nu evidențiază în publicitate garanția producătorului. Articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 nu permite să se stabilească în mod clar forma și întinderea unei mențiuni referitoare la această garanție, care sunt eventual necesare pentru a da naștere obligației de informare.
- 30 În speță, s-ar putea considera, asemenea instanței de apel, că simpla menționare a existenței unei garanții a producătorului în oferta produsului, fără evidențiere publicitară și sub orice formă, este suficientă pentru a întemeia obligația de a face referire la condițiile acestei garanții.
- 31 Pe de altă parte, impunerea unei obligații de informare ar putea implica menționarea unei garanții a producătorului într-un mod ușor perceptibil pentru consumator, ceea ce suscită îndoieli cu privire la o mențiune pe a doua pagină a unui document disponibil prin accesarea unui link cu denumirea „Manual de utilizare”.
- 32 În plus, se ridică problema dacă există o obligație de informare a comerciantului atunci când consumatorului îi este evident că indicația referitoare la existența unei garanții a producătorului nu provine de la comerciant, ci de la producător.
- 33 În sfârșit, în cazul în care există o obligație de informare în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83, se pune problema conținutului acestei informații.
- 34 Potrivit unei abordări, la care aderă și instanța de apel, pentru determinarea domeniului de aplicare material al acestei obligații de informare, se poate recurge la articolul 479 alineatul (1) din BGB.

- 35 Potrivit articolului 479 alineatul (1) prima teză din BGB, documentul de garanție trebuie să conțină mențiunea privind drepturile legale ale consumatorului, precum și faptul că garanția nu restrânge aceste drepturi, precum și conținutul garanției și toate informațiile esențiale necesare pentru a face reclamații în temeiul garanției, în special durata și domeniul teritorial al garanției, precum și numele și adresa garantului. Această reglementare urmărește transpunerea articolului 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44 cu privire la anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe.
- 36 Potrivit unei alte abordări, informația precontractuală prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 nu ar trebui să acopere toate informațiile pe care trebuie să le conțină documentul de garanție în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44. În această privință, problema informațiilor care sunt, în schimb, necesare face obiectul unor aprecieri diferite.